

თბილისში პარკების ფორმირების პროცესში მოსახლეობის და სხვა დაინტერესებული მხარეების ჩართულობის კონცეფცია

ავტორები: ვაჟა სალამაძე, დავით ლოსაბერიძე,
ლევან ფანიაშვილი, თამუნა კობერიძე

მომზადებულია ევროპის საბჭოს მხარდაჭერით
და თბილისის მერიის აქტიური მონაწილეობით

თბილისი 2020

შინაარსი

I.	კონცეფციის მიზნები და ამოცანები	2
II.	ჩართულობის საერთაშორისო პრაქტიკა.....	2
III.	ჩართულობის არსებული საკანონმდებლო საფუძვლები	5
IV.	კონსულტაციის მექანიზმის გამოყენების სფეროები	6
V.	კონსულტაციის ინიცირების და მისი სამართლებრივი რეგულირების მიმღები და აღსრულებაზე პასუხისმგებელი მუნიციპალური ორგანოები.....	7
VI.	კონსულტაციების განხორციელების ეტაპები.....	8
VII.	საკოორდინაციო ჯგუფი როგორც პროცესის წარმმართველი.....	9
VIII.	კონსულტაციების გამართვის ეტაპები და ფორმატი.....	12
IX.	კონსულტაციების შესახებ დაინტერესებული მხარეების ინფორმირება	15

I. კონცეფციის მიზნები და ამოცანები

მოცემული კონცეფციის მიზანია შექმნას კონსულტაციების ინსტიტუციური მექანიზმი, რომელიც უზრუნველყოფს თბილისში პარკების დაგეგმვისა და შექმნის პროცესში მოსახლეობის და სხვა დაინტერესებული პირების ჩართვას. აღნიშნული მექანიზმის საფუძველზე შეიქმნება ქალაქ თბილისის მერიის სამართლებრივი აქტი რომელიც დაარეგულირებს აღნიშნულ ურთიერთობებს.

II. ჩართულობის საერთაშორისო პრაქტიკა

მსოფლიო ტენდენციები

დღეისათვის მსოფლიოში საჯარო მმართველობის სერიოზულ გამოწვევას გადაწყვეტილების მიღების პროცესში საზოგადოების ჩართულობა წარმოადგენს, ვინაიდან მთელი საზოგადოების - ერთმანეთისაგან განსხვავებული ინტერესთა ჯგუფების - ჩართულობის გარეშე შეუძლებელია მდგრადი, სტაბილური გარემოს ფუნქციონირება. სწორედ ამიტომ გლობალიზაციის პროცესის, ურთიერთობების უნიფიცირების პროცესში იწყება მართვის სისტემებში სხვადასხვა ინტერესების ამსახველი მექანიზმების - მოქალაქეთა მონაწილეობის ახალი ფორმების ჩამოყალიბება.

საჯარო ხელისუფლების დომინანტი მოდელი, წარმომადგენლობითი (საარჩევნო) დემოკრატია უკვე აღარ არის მიჩნეული მართვის პროცესში მოქალაქეთა ჩართულობის ერთადერთ საშუალებად. საჯარო შეხვედრები და კამპანიები, სამოქალაქო ინიციატივები, საინფორმაციო პლატფორმები განიხილება დემოკრატიული მმართველობის ერთ-ერთ უმთავრეს ელემენტად და თანდათან, პოლიტიკის ინსტუმენტიც ხდება.

ეკონომიკური თანამშრომლობისა და განვითარების ორგანიზაციის (OECD) მიერ შემუშავებული მოდელი გამოყოფს საზოგადოებრივი მონაწილეობის სამ დონეს:

1. ინფორმირება ანუ ცალმხრივი კავშირი - ურთიერთობა, როცა ხელისუფლება საკუთარი ინიციატივით (პროაქტიულად) ან მოქალაქეთა მოთხოვნის საფუძველზე ავრცელებს ინფორმაციას (საჯარო ჩანაწერები/რეესტრი, სამთავრობო ინტერნეტ რესურსები და სხვა);
2. კონსულტირება ანუ შეზღუდული ორმხრივი კავშირი - პოლიტიკის შემუშავების პროცესში ხელისუფლება ითხოვს და მოქალაქეთა მხრიდან იღებს უკუკავშირს კონსულტირების (შეზღუდული ორმხრივი კომუნიკაციის) შედეგად (კომენტარები საკანონმდებლო პროექტებზე, ბიუჯეტის პროექტის განხილვა და საზოგადოებრივი აზრის კვლევები და სხვა);
3. აქტიური მონაწილეობა ანუ განვითარებული ორმხრივი ურთიერთობა - მოქალაქეები მნიშვნელოვან როლს თამაშობენ გადაწყვეტილებების შესაძლო გზებზე დიალოგის პროცესში, როცა მოქალაქეები ხელისუფლებას აწვდიან მოსაზრებებს

(სამუშაო ჯგუფები, საკონსულტაციო საბჭოები და სხვა). საზოგადოება ჩართულია როგორც ალტერნატივების განხილვის, ისე ამ ალტერნატივათა შეფასების კრიტერიუმების შემუშავების პროცესში და უფრო მეტიც, მას გააჩნია გარკვეული დისკრეციაც ხელისუფლების მიერ განსახორციელებელი აქტივობების დაგეგმვის, განხორციელების და შეფასების პროცესში.

საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებები და საკანონმდებლო ვალდებულებები

ასოცირების შესახებ შეთანხმება ევროკავშირსა და საქართველოს შორის მნიშვნელოვან ყურადღებას უთმობს სამოქალაქო საზოგადოების გაძლიერებისა და გადაწყვეტილების მიღების პროცესში მოქალაქეთა ჩართულობის საკითხს:

- მდგრადი განვითარების პროცესში საკონსულტაციო ჯგუფისა და დიალოგის ფორუმის ფუნქციონირება (კარი IV, თავი 13, მუხლები 240, 241, 243);
- სამოქალაქო საზოგადოების სფეროში თანამშრომლობა (კარი VI, თავი 20, მუხლები 369-371);
- სამოქალაქო საზოგადოების პლატფორმის ფუნქციონირება (კარი VIII, თავი 1, მუხლები 412-413).

ევროსაბჭოს ადგილობრივი თვითმმართველობის ევროპული ქარტიის (CETS № 122, 1985) დამატებითი ოქმი (CETS No.207, უტრეხტი, 16 ნოემბერი, 2009, რომელსაც საქართველო შეუერთდა 2019 წლის 29 მაისს), აღნიშნავს, რომ ადგილობრივი ხელისუფლების საქმიანობაში მონაწილეობის უფლება წარმოადგენს ევროპული თანამეგობრობის საერთო, და უპირატესი მნიშვნელობის მქონე, პრინციპს და ხელმძღვრე ქვეყნებს მოუწოდებს უზრუნველყონ (მუხლები 1-3):

- ადგილობრივი ხელისუფლებებისათვის კანონმდებლობით ისეთი უფლებების მინიჭება, რაც ყველა პირის ადგილობრივი ხელისუფლების საქმიანობაში მონაწილეობის მიღების პირობებს შექმნის;
- თვითმმართველობებისათვის შესაბამისი უფლებამოსილების გადაცემის გზით, ადგილობრივი ხელისუფლების საქმიანობაში მონაწილეობის მიღების უფლების ამოქმედება;
- ყველა კატეგორიის მოქალაქის, ყველაზე ახლო დონეზე საკონსულტაციო პროცესებში ჩართვის; ოფიციალურ დოკუმენტებთან წვდომის; წინადადებებზე რეაგირებისა და საინფორმაციო ტექნოლოგიების გამოყენების შესაბამისი პროცედურების შექმნა;
- დაგეგმვისა და გადაწყვეტილების მიღების პროცესში მოქალაქეებთან კონსულტაციების დროულად და სათანადო დონეზე ჩატარება.

საზოგადოებრივ სივრცეებთან დაკავშირებული საკითხისათვის საყურადღებოა ორპუსის კონვენცია "გარემოსდაცვით საკითხებთან დაკავშირებული ინფორმაციის

ხელმისაწვდომობის, გადაწყვეტილების მიღების პროცესში საზოგადოების მონაწილეობისა და ამ სფეროში მართლმსაჯულების საკითხებზე ხელმისაწვდომობის შესახებ" (ორჰუსი, დანია, 25 ივნისი, 1998), რომელსაც საქართველო 2001 წლის 30 ოქტომბერს შეუერთდა. კონვენციით დადგენილია მინიმალური სტანდარტები აღნიშნულ საკითხებთან დაკავშირებით, კერძოდ აღნიშნულია, რომ: გადაწყვეტილების მიღების პროცესში მონაწილეობენ არა მხოლოდ დაინტერესებულ მხარეები, არამედ დაინტერესებული საზოგადოება; მოქალაქეთა მონაწილეობა შესაძლებელი უნდა იყოს საწყისი ეტაპზევე, როდესაც არსებობს პროგრამაში ცვლილებების შეტანის შესაძლებლობა; დადგენილი უნდა იყოს მონაწილეობის გონივრული ვადები; საზოგადოება დროულად უნდა იყოს ინფორმირებული და უნდა ჰქონდეს შესაძლებლობა წარადგინოს საკუთარი შენიშვნები და მოსაზრებები.

ძირითადი საერთაშორისო ვალდებულებების ბაზაზე შემუშავებული უახლესი სახელმძღვანელო დოკუმენტებიდან აღსანიშნავია ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტის მიერ მიღებული:

1. "პოლიტიკურ გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში სამოქალაქო მონაწილეობის სახელმძღვანელო" ((CM(2017)83-final), 1295-ე შეხვედრა, სტრასბურგი, 27 სექტემბერი, 2017), რომლის მიზანია ხელი შეუწყოს ინდივიდებისა და სამოქალაქო საზოგადოების მონაწილეობის გაძლიერებას პოლიტიკური გადაწყვეტილების მიღების პროცესში:

- სამოქალაქო მონაწილეობის საფუძვლებთან დაკავშირებით აღნიშნულია, რომ: იგი გარანტირებული უნდა იყოს შესაბამისი საშუალებებით, მათ შორის იურიდიული მექანიზმებით; პროცესი ღია, ხოლო ინფორმაცია დროული უნდა იყოს; მკაფიოდ უნდა განისაზღვროს მიზნები, მონაწილენი, პროცედურა, ვადები და მეთოდები; ხელისუფლების მიერ საბოლოო გადაწყვეტილება არ უნდა იყოს მიღებული სამოქალაქო მონაწილეობის პროცესის დასრულებამდე (თავი IV).
- სამოქალაქო მონაწილეობის ფორმებად მიიჩნევა ინფორმაციის მიწოდება, კონსულტაცია, დიალოგი და აქტიური ჩართულობა. ეს უკანასკნელი გულისხმობს მოქალაქის შესაძლებლობას, ჩაერთოს გადაწყვეტილების მიღების პროცესში. ასეთი სტრუქტურის არსებობის შემთხვევაში, ხელისუფლებამ უნდა შეიმუშაოს გამჭვირვალე კრიტერიუმები და პროცედურები გადაწყვეტილების მიღების ყველა ეტაპისათვის (თავი V).

2. რეკომენდაცია "საზოგადოებრივ ცხოვრებაში მოქალაქეთა მონაწილეობის შესახებ" ((CM/Rec(2018)4), 1311-ე შეხვედრა, სტრასბურგი, 21 მარტი, 2018), რომელიც:

- წევრ სახელმწიფოებს მოუწოდებს: მოძებნონ ახალი გზები სამოქალაქო აზროვნების ასამაღლებლად და თემებისა და ადგილობრივი ხელისუფლების მიერ დემოკრატიული მონაწილეობის კულტურის პოპულარიზაციისთვის; წახალისონ მოქალაქეები, აიღონ პასუხისმგებლობა და წვლილი შეიტანონ თავიანთი თემების ცხოვრებაში; აღიარონ მოქალაქეთა ჯგუფების, როგორც მონაწილეობის კულტურის განვითარებაში ძირითადი პარტნიორების, როლი.

- ადგილობრივ ხელისუფლებებს - დანერგონ მონაწილეობითი მექანიზმები სამეზობლო დონეზე; უზრუნველყონ მაქსიმალური გამჭვირვალობა ხელისუფლების საქმიანობაში (გადაწყვეტილებების მიღების პროცესის ღიაობა, მოქალაქეთა წვდომა ინფორმაციაზე და ა.შ.) და განხორციელონ სრულფასოვანი საკომუნიკაციო პოლიტიკა, რათა მოქალაქეებმა გააცნობიერონ გადაწყვეტილებების შედეგები.

და ბოლოს, მოქალაქეთა მონაწილეობის საკანონმდებლო გარანტიები არსებობს საქართველოს კანონმდებლობაშიც. საქართველოს ორგანული კანონი "ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსი" იძლევა ადგილობრივი თვითმმართველობის განხორციელებაში მოქალაქეთა მონაწილეობის მექანიზმებს (თავი XI) და დამატებით ადგილობრივ თვითმმართველობებს ანიჭებს უფლებას, კანონით განსაზღვრული ფორმების გარდა, განსაზღვროს მოქალაქეთა მონაწილეობის სხვა ფორმები, რომლებიც არ ეწინააღმდეგება საქართველოს კანონმდებლობას (მუხლი 85, პუნქტი 5)

III. ჩართულობის არსებული საკანონმდებლო საფუძვლები

ადგილობრივი თვითმმართველობა არის მოქალაქეთა უფლება და შესაძლებლობა, ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების მეშვეობით, საქართველოს კანონმდებლობის ფარგლებში, ადგილობრივი მოსახლეობის ინტერესების შესაბამისად გადაწყვიტონ ადგილობრივი მნიშვნელობის საკითხები. ადგილობრივი თვითმმართველობის განხორციელებაში მოქალაქეთა მონაწილეობა არ შემოიფარგლება მუნიციპალიტეტის ორგანოების ფორმირებაში მონაწილეობით, შესაბამისად საქართველოს კანონმდებლობა ითვალისწინებს მუნიციპალიტეტის ორგანოების ვალდებულებას გამჭვირვალედ წარმართონ თავიანთი საქმიანობა, უზრუნველყონ საქმიანობაში მოსახლეობის ჩართულობა და ამავდროულად ადგენს მოსახლეობის ჩართულობის ძირითად ფორმებს.

საქართველოს ორგანული კანონი „ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსი“ ითვალისწინებს მუნიციპალიტეტის ორგანოების საქმიანობაში მოსახლეობის მონაწილეობის ისეთ ძირითად ფორმებს როგორებიცაა: დასახლების საერთო კრება, პეტიცია, მუნიციპალიტეტის მერის/თბილისის რაიონის გამგებლის სამოქალაქო მრჩეველთა საბჭო, მუნიციპალიტეტის კოლეგიური ორგანოების სხდომებზე დასწრება/მონაწილეობა და მუნიციპალიტეტის მერის/საკრებულოს წევრის ანგარიშების საჯარო მოსმენა. ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსით გათვალისწინებული მონაწილეობის ფორმები, ერთი მხრივ მოიცავენ ადგილობრივი მოსახლეობის შესაძლებლობას მუნიციპალიტეტის ორგანოების წინაშე მოახდინონ გარკვეული საკითხების ინიცირება, ხოლო მეორე მხრივ, მუნიციპალიტეტის ორგანოებს ავალდებულებს კონსულტაციები გაიარონ დაინტერესებულ ჯგუფებთან და განიხილონ მოსახლეობის წინადადებები/შენიშვნები.

ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსით პირდაპირ გათვალისწინებული ძირითადი ფორმების გარდა, მუნიციპალიტეტი უფლებამოსილია, შესაბამისი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით განსაზღვროს ადგილობრივი თვითმმართველობის განხორციელებაში მოქალაქეთა მონაწილეობის სხვა ფორმები, რომლებიც არ ეწინააღმდეგება საქართველოს კანონმდებლობას. გარდა ამისა, მუნიციპალიტეტი უფლებამოსილია მონაწილეობის ფორმების განხორციელების კანონით დადგენილი წესები გაამარტივოს და უფრო მეტად შეუწყოს ხელი მოსახლეობის მხრიდან ამ ფორმების გამოყენებას.

ადგილობრივი თვითმმართველობის განხორციელებაში მოქალაქეთა მონაწილეობის დამატებითი ფორმების დადგენაზე უფლებამოსილი მუნიციპალური ორგანო დამოკიდებულია იმაზე, თუ რა ფორმას ატარებს მონაწილეობის მექანიზმი, რომელი ორგანო უზრუნველყოფს მოსახლეობის მონაწილეობას და საკითხთა წრე რაშიც ხდება მოქალაქეთა მონაწილეობის უზრუნველყოფა. მონაწილეობის დამატებითი ფორმები შეიძლება დადგინდეს, როგორც მუნიციპალიტეტის საკრებულოს მიერ, ისე მუნიციპალიტეტის აღმასრულებელი ორგანოების მიერ თავიანთი კომპეტენციის ფარგლებში.

IV. კონსულტაციის მექანიზმის გამოყენების სფეროები

კონსულტაციების მექანიზმი გამოიყენება ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის გარემოს დაცვის სამსახურის უფლებამოსილების სფეროში არსებული პარკების დაგეგმვისა და შექმნის პროცესში. ამასთან განვასხვავებთ ორი ტიპის მექანიზმს:

- ურბანული ტერიტორიებისათვის და
- არაურბანული ტერიტორიისათვის

ეს ორი მექანიზმი მსგავსია, თუმცა განსხვავდება რიგ ასპექტებში რაც განპირობებულია ურბანული თუ არაურბანული ტერიტორიების სპეციფიკით. ქვემოთ ტექსტში ჩვენ ვისაუბრებთ ზოგადად ორივე ტიპზე, ხოლო როდესაც მექანიზმის კომპონენტი განსხვავებულია მივუთითებთ ამ განსხვავებაზე.

ამ კონცეფციის მიზნებისათვის პარკი განიმარტება შემდეგ დოკუმენტზე დაყრდნობით - „სარეკრეაციო სივრცეების განვითარების სტანდარტი თანასწორუფლებრივი სარგებლობის უზრუნველსაყოფად“ (<http://tbilisi.gov.ge/img/original/2019/10/23/47.pdf>).

ურბანული ტერიტორიებისთვის პარკის ცნება მოიცავს:

- სკვერი (მინი პარკი); მცირე, პარკის მაგვარი სივრცე შენობებს შორის და მათ გარშემო, ყველასთვის ხელმისაწვდომი, 500კვ. - 1000 კვ.მ ფართობით;

- სამეზობლო/თემის (ადგილობრივი) პარკი; შეზღუდული წვდომის მწვანე არეალი ბალახით, ხეებით და ბუჩქნარით მაღალი ინტენსივობის /სიმჭიდროვის განაშენიანების ფარგლებში, დაახლოებით 1000-5000 კვ.მ ფართობით;
- ურბანული პარკი; განაშენიანების ფარგლებში არსებული ყველასთვის ხელმისაწვდომი გამწვანებული სივრცე სარეკრეაციო ფუნქციებით, 0.5 -3 ჰექტარამდე;
- დიდი ურბანული პარკი; მაგალითად, 9 აპრილის პარკი, 9 მარტის პარკი, დედაენის პარკი, პარკი მზიური, პარკი რიყეზე, კიკვიძის პარკი 3 ჰა და მეტი;

არაურბანული ტერიტორიებისთვის პარკის ცნება მოიცავს:

- ისტორიული პარკი/ბაღი; მაგალითად, ვაკის პარკი, ვერის პარკი, I რესპუბლიკის პარკი;
- ბოტანიკური ბაღი; ბუნებრივი და ნახევრად ბუნებრივი ლანდშაფტის მქონე გამწვანებული სივრცე, რომელიც გამოირჩევა მცენარეთა სახეობების მრავალფეროვნებით და წარმოადგენს უნიკალური ფლორის და მიკროკლიმატის შემცველ სივრცეს;
- 5 ჰექტარზე მეტი ფართობი, ხშირ შემთხვევაში წყლის ობიექტთან სიახლოვეს მდებარე რეკრეაცია; მაგალითად, ლისის ტბა, კუს ტბა, გლდანის ტბა, თბილისის ზღვა, მთაწმინდის პარკი;
- ტყეპარკი ბუნებრივი ლანდშაფტით და მცენარეების ხშირი საფარით; მაგალითად, დიდმის ტყეპარკი, კრწანისის ტყეპარკი.

V. კონსულტაციის ინიცირების და მისი სამართლებრივი რეგულირების მიმღები და აღსრულებაზე პასუხისმგებელი მუნიციპალური ორგანოები

კონსულტაციების ინიცირებას ახდენს თბილისის მუნიციპალიტეტის მთავრობა, მერი ან თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახური. სამართლებრივ აქტს, რომელიც დაარეგულირებს კონსულტაციების მექანიზმს, იღებს ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მთავრობა. აქტის აღსრულებას ახორციელებს თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახური.

აღსრულების პროცესში ჩართული ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოები

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტში, სარეკრეაციო სივრცეების (მათ შორის პარკების) დაგეგმვის და განვითარების პროცესის კოორდინაცია-განხორციელებაზე პასუხისმგებელ მერიის მთავარ სტრუქტურულ ერთეულს წარმოადგენს მერიის გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახური. შესაბამისად, სამსახური უნდა იყოს საკონსულტაციო მექანიზმის მაკოორდინირებელი რგოლი. კერძოდ, მას უნდა გააჩნდეს კონსულტაციის მექანიზმის საერთო კოორდინაციის, საკოორდინაციო

ჯგუფის შემადგენლობის ფორმირების/შერჩევის, აგრეთვე საკოორდინაციო ჯგუფის ორგანიზაციული და მატერიალურ-ტექნიკური უზრუნველყოფის ფუნქცია. სამსახურის წარმომადგენელი ამავედროულად არის საკოორდინაციო ჯგუფის წევრი და კოორდინატორი.

პროცესში, თავიანთი კომპეტენციის ფარგლებში ჩართული უნდა იყოს ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის სისტემის სხვადასხვა ერთეულები, ერთი მხრივ, საკოორდინაციო ჯგუფის წევრობის სახით, ხოლო მეორე მხრივ, როგორც პროცესის წარმართვის ხელშემწყობი ერთეულები. კერძოდ:

- სსიპ „ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ტრანსპორტისა და ურბანული განვითარების სააგენტო“ - სააგენტო წარმოადგენს თბილისის ტერიტორიების განვითარებასა და ურბანულ განახლებაზე პასუხისმგებელ მერიის რგოლს. კომპეტენციის ფარგლებში, სააგენტო ამ პროცესში ჩართული უნდა იყოს შემდეგი ფუნქციებით: სააგენტოს წარმომადგენელი არის საკოორდინაციო ჯგუფის წევრი; სააგენტო ხელს უწყობს საკონსულტაციო მექანიზმის მუშაობას, მისი კომპეტენციის ფარგლებში არსებული ინფორმაციით/მონაცემებით უზრუნველყოფის გზით.
- ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის რაიონის გამგეობები - გამგეობა როგორც ტერიტორიული ერთეული, თავისი კომპეტენციის ფარგლებში ამ პროცესში ჩართული უნდა იყოს შემდეგი ფუნქციებით: რაიონის გამგეობის წარმომადგენელი არის საკოორდინაციო ჯგუფის წევრი; კონსულტაციების შესახებ ტერიტორიულ ერთეულებში ინფორმაციის გავრცელება და შეხვედრების ორგანიზება.
- ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ა(ა)იპ „საზოგადოებასთან კომუნიკაციის სააგენტო“ - პარკების დაგეგმვის საკონსულტაციო პროცესი საჭიროებს შესაბამის საინფორმაციო მხარდაჭერას და გარკვეული ინფორმაციის განთავსებას მერიის ვებგვერდზე (tbilisi.gov.ge). შესაბამისად, რეკომენდებულია ამ პროცესში სააგენტოს ჩართულობა, რომელიც წარმოადგენს ამ მიმართულებით პასუხისმგებელ ერთეულს. საკოორდინაციო ჯგუფთან და გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახურთან ერთად, სააგენტო ხელს შეუწყობს საკომუნიკაციო მექანიზმების მუშაობას, აგრეთვე თბილისის ადგილობრივი თვითმმართველობის ვებ-გვერდზე (tbilisi.gov.ge) ინფორმაციის განთავსებას.

VI. კონსულტაციების განხორციელების ეტაპები

კონსულტაციები მოიაზრებს შემდეგ საფეხურებს:

- არსებული ინფორმაციის პირველადი ანალიზი;
- კონსულტაციების ინიცირება და შესაბამისი სამართლებრივი აქტის მიღება;
- საკოორდინაციო ჯგუფის პირველი ნაწილის დაკომპლექტება მერიის თანამშრომლებით;

- მოსახლეობისა და ინტერესთა ჯგუფებისათვის ინფორმაციის მიწოდება პროექტის მიზნების და ჯგუფის ფორმირების შესახებ;
- მოსახლეობისა და ინტერესთა ჯგუფებიდან საკოორდინაციო ჯგუფში გაწევრიანების მსურველთა მოზიდვა;
- საკოორდინაციო ჯგუფის მეორე ნაწილის დაკომპლექტება საზოგადოების წარმომადგენლებით;
- გამოსაყენებელი ტექნიკის, მექანიზმების, ინსტრუმენტების და ფორმატის განსაზღვრა;
- აქტივობების განხორციელების კალენდარის შედგენა;
- მოსახლეობისა და ინტერესთა ჯგუფებისათვის პროექტის შესახებ ინფორმაციის შემდგომი ინტენსიური მიწოდება;
- კონსულტაციები მოსახლეობასა და ინტერესთა ჯგუფებთან. კონკრეტული ხედვების/მოსაზრებებისა და რეკომენდაციების იდენტიფიცირება;
- საკოორდინაციო ჯგუფის ფორმატში ყველა არსებული ხედვის განხილვა და ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მიერ წარმოდგენილი პროექტის განხორციელებასთან დაკავშირებული რეკომენდაციების მომზადება და წარდგენა;
- კონსულტაციების შედეგებისა და რეკრეაციული პროექტის საბოლოო ვერსიის შესახებ ინფორმაციის გავრცელება.

VII. საკოორდინაციო ჯგუფი როგორც პროცესის წარმართველი

საკოორდინაციო ჯგუფი არის ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის სისტემის სათათბირო ორგანო, რომელიც იქმნება კონსულტაციების პროცესის წარმართვის და კოორდინაციის მიზნით. ჯგუფის გადაწყვეტილებები მერიისთვის სარეკომენდაციოა.

საკოორდინაციო ჯგუფის შექმნის და საქმიანობის ზოგადი პრინციპები

- საკოორდინაციო ჯგუფი იქმნება თბილისის მთავრობის სამართლებრივი აქტის საფუძველზე, საკონსულტაციო პროცესის ინიცირებასთან ერთად;
- საკოორდინაციო ჯგუფი იქმნება ერთჯერადად, ერთი კონკრეტული ობიექტის (პარკის) დაგეგმვის და შექმნის მიზნით;
- საკოორდინაციო ჯგუფი იქმნება პარიტეტულ საწყისებზე - მის ერთ ნახევარს წარმოადგენენ ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის, ხოლო მეორე ნახევარს საზოგადოების წარმომადგენლები;
- ურბანული ტერიტორიებისათვის საკოორდინაციო ჯგუფის საზოგადოებრივი ნაწილის ფორმირება ხდება შესაბამის ტერიტორიაზე მცხოვრები მოქალაქეების და ამ ტერიტორიაზე მოქმედი დაინტერესებული მხარეებისაგან;

- არაურბანული ტერიტორიებისათვის საკოორდინაციო ჯგუფის საზოგადოებრივი ნაწილის ფორმირება ხდება ქალაქის ყველა დაინტერესებული ინტერესთა ჯგუფებისაგან;
- საკოორდინაციო ჯგუფი წარმოადგენს როგორც მოქალაქეთა მონაწილეობის მაკოორდინირებელ ორგანოს, ასევე საზოგადოების ჩართულობის მექანიზმს.

საკოორდინაციო ჯგუფის შემადგენლობა და ფორმირება

საკოორდინაციო ჯგუფის მიერ საკუთარი ფუნქციის გამართულად შესრულებისთვის მნიშვნელოვანია მისი შემადგენლობა. სწორედ ჯგუფის შემადგენლობა განსაზღვრავს მისი წარმომადგენლობითობის ხარისხს, მოსახლეობის სხვადასხვა ფენების ინტერესების წარმოდგენასა და დაცვას. ამ თვალსაზრისით აუცილებელია, რომ ჯგუფის წევრთა სოციალური სტატუსი იყოს მაქსიმალურად დივერსიფიცირებული.

საკოორდინაციო ჯგუფის კომპოზიციას ყოველი კონკრეტულ შემთხვევისათვის განსაზღვრავს გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახური, სამსახურის უფროსის ბრძანებით. საკოორდინაციო ჯგუფის წევრთა საერთო რაოდენობა არ უნდა იყოს 10-ზე ნაკლები და 20-ზე მეტი. ჯგუფის წევრებად აირჩევიან შემდეგი აქტორების წარმომადგენლები:

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტიდან:

- ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახური;
- სსიპ - ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ტრანსპორტისა და ურბანული განვითარების სააგენტო;
- ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის შესაბამისი რაიონის გამგეობა;
- ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო;
- თბილისის მუნიციპალიტეტის სისტემის სხვა ერთეული;

საზოგადოებრივიდან:

- მოსახლეობა (აქტიური მოქალაქეები, სამოქალაქო აქტივისტები, ინფლუენსერები/ბლოგერები);
- საბინაო ამხანაგობები;
- სამოქალაქო საზოგადოების ორგანიზაციები და პროფესიული ორგანიზაციები;
- ბიზნეს ორგანიზაციები;
- აკადემიური წრეები/დარგის ექსპერტები

ჯგუფის კომპოზიციის დადგენისას აუცილებელია გათვალისწინებული იქნას საზოგადოებრივი აქტორების მაქსიმალური წარმომადგენლობითობა. ურბანული

ტერიტორიული მოდელის შემთხვევაში აუცილებელია ჯგუფის შემადგენლობაში იყოს მოსახლეობის და საბინაო ამხანაგობების წარმომადგენლები;

ჯგუფის საქმიანობაში ახალგაზრდების ჩართულობის უზრუნველსაყოფად ჯგუფის წევრის მინიმალური ასაკი სასურველია განისაზღვროს 16 წლით, ხოლო ზედა ასაკობრივი ზღვარი არ იქნეს დადგენილი.

რეკომენდებულია ჯგუფის წევრებს შორის დაცული იყოს გენდერული ბალანსი და ჯგუფის წევრთა 1/3 იყოს განსხვავებული სქესის წარმომადგენელი.

საკოორდინაციო ჯგუფს შეუძლია სათათბირო ხმის უფლებით მოიწვიოს დარგის ექსპერტები ან სხვა დაინტერესებული პირები.

წახალისებული უნდა იყოს პროცესში სხვადასხვა მოწყვლადი ჯგუფების მონაწილეობა.

საკოორდინაციო ჯგუფის შემადგენლობის დაკომპლექტების წესი

ჯგუფის დასაკომპლექტებლად გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახური ზემოთ ჩამოთვლილი სტრუქტურული ერთეულებიდან შეარჩევს ჯგუფის წევრების ნახევარს.

ჯგუფის მეორე ნაწილში, საზოგადოების წარმომადგენლები, როგორც წესი, შეირჩევა კანდიდატების (ფიზიკური პირები და იურიდიული პირების წარმომადგენლები) მიერ წარმოდგენილი განცხადების საფუძველზე, შემდეგი კრიტერიუმების გათვალისწინებით:

- მოტივაცია;
- გამოცდილება;
- სამიზნე ტერიტორიასთან კავშირი (იურიდიული რეგისტრაცია ან/და ფაქტიური საქმიანობა).

იმ შემთხვევაში, თუ განაცხადების ოდენობა არასაკმარისი ან კრიტერიუმებთან შეუსაბამოა, გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახური პერსონალურად მიმართავს შესაბამის დაინტერესებულ მხარეებს საკოორდინაციო ჯგუფში მონაწილეობის შეთავაზებით.

იმ შემთხვევაში, თუ განცხადებების ოდენობა აღემატება დადგენილ კვოტას, გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახური უფლებამოსილია სამუშაო ჯგუფის წევრობის მსურველებთან ჩაატაროს გასაუბრება.

საკოორდინაციო ჯგუფის ფუნქციები

საკონსულტაციო ჯგუფი არის სათათბირო ფუნქციის მატარებელი ერთეული, რომლის ძირითადი მიზანია პარკების დაგეგმვის შესახებ კონსულტაციების პროცესის წარმართვა და ამ პროცესის კოორდინაცია. საკოორდინაციო ჯგუფის ძირითადი ფუნქციებია:

- კონსულტაციების გეგმის შედგენა;

- კონსულტაციების მასალების განსაზღვრა;
- კონსულტაციების გამართვა;
- საკომუნიკაციო და პიარ გეგმის განსაზღვრა;
- კონსულტაციების შედეგების გაანალიზება, დასაბუთება და გადაწყვეტილებების მიღება;
- რეკომენდაციების შემუშავება გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახურისთვის.

საკოორდინაციო ჯგუფის მუშაობის წესი

როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, საკოორდინაციო ჯგუფი იქმნება ერთი პროექტის განხორციელების ვადით. ჯგუფის მუშაობას ხელმძღვანელობს გარემოს დაცვის სამსახურის წარმომადგენელი. ჯგუფი გადაწყვეტილებებს იღებს სხდომაზე, რომელიც მოიწვევა გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახურის (ჯგუფის კოორდინატორის) ინიციატივით ან საკოორდინაციო ჯგუფის სიითი შემადგენლობის 1/3-ის მოთხოვნით. საკოორდინაციო ჯგუფის მუშაობის სხვა დეტალური წესები და პრინციპები განისაზღვრება მის სამოქმედო აქტში. საკოორდინაციო ჯგუფი უფლებამოსილია, თუ მას ესწრება წევრთა უბრალო უმრავლესობა და დამსწრეთა $\frac{1}{4}$ მაინც საზოგადოების წარმომადგენლები არიან.

ჯგუფი ყველა გადაწყვეტილებას იღებს დამსწრეთა ხმების უმრავლესობით, თუმცა არანაკლებ ჯგუფის წევრთა სრული შემადგენლობის 1/3-ით.

საქმიანობის ეფექტურად წარმართვისათვის საკოორდინაციო ჯგუფს ენიჭება გარკვეული უფლებამოსილებები, რომელიც არ სცილდება კანონმდებლობის ფარგლებს, თუმცა მეტია რიგითი მოქალაქის უფლებებზე მუნიციპალიტეტთან მიმართებაში. მაგალითად, საკოორდინაციო ჯგუფის წევრს უნდა ქონდეს უფლება მოითხოვოს შეხვედრა ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის სისტემის თანამდებობის პირებთან და სამსახურების/ერთეულების თანამშრომლებთან, მიიღოს მუშაობისათვის საჭირო ინფორმაცია დაჩქარებული წესით და ასე შემდეგ.

საკოორდინაციო ჯგუფის საქმიანობის მატერიალურ-ტექნიკური მხარდაჭერას ახორციელებს მერიის გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახურის აპარატი.

VIII. კონსულტაციების გამართვის ეტაპები და ფორმატი

კონკრეტული პროექტში დაინტერესებული მხარეების მოზიდვის, ასევე მხარეების ინფორმირების და პროექტთან დაკავშირებით საზოგადოებრივ ჯგუფებში არსებული ხედვების, მოსაზრებებისა და შენიშვნების მისაღებად გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახური ატარებს კონსულტაციებს მათთან.

კონსულტაციები ტარდება ორ ფორმატში - ანკეტური გამოკითხვის და პირისპირ შეხვედრის გზით. თუ კი საგანგებო მდგომარეობა ან ეპიდემიოლოგიური ვითარება შეუძლებელს ხდის საჯარო შეხვედრის ჩატარებას და მასში მონაწილეთა ფიზიკური ფორმით დასწრებას, საჯარო შეხვედრა შესაძლებელია ჩატარდეს დისტანციური დასწრების გზით.

ანკეტური გამოკითხვის ფორმატი საერთოა ურბანული და არა-ურბანული ზონებისათვის. იგი გულისხმობს მარტივი ტიპის ანკეტის მეშვეობით კონკრეტულ პროექტზე მოსახლეობის და დაინტერესებული ჯგუფების აზრის და ხედვების შეგროვებას. შეგროვებული მასალა დამუშავდება გარემოს დაცვის სამსახურის მიერ, გამოიყოფა ძირითადი მიმართულებები და საკითხები და მომზადდება პირისპირ შეხვედრებზე მიღებულ მასალებთან ერთად საბოლოო დამუშავებისათვის. კითხვარების გასავრცელებლად ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ორგანოები იყენებენ სხვადასხვა ეფექტურ საშუალებებს (იხ. VII თავი).

პირისპირ შეხვედრის გზით კონსულტაციები განსხვავებულად შეიძლება ჩატარდეს ურბანული და არაურბანული ზონებისათვის.

➤ *პირისპირ კონსულტაციები ურბანულ ზონაში*

ურბანულ ზონაში კონსულტაციები ტარდება ანკეტირების საშუალებით და მოსახლეობის შედარებით მცირე ჯგუფებთან პირისპირ შეხვედრის ფორმატით. შეხვედრების რაოდენობას განსაზღვრავს საკოორდინაციო ჯგუფი, თუმცა რეკომენდებულია არანაკლებ ორი შეხვედრის ჩატარება, რომელთაგან მინიმუმ ერთი არის შემაჯამებელი და როგორც წესი გაფართოებული შეხვედრა. შეხვედრები ღიაა ყველა დაინტერესებული მხარისათვის. შეხვედრების გამართვის ადგილს და თარიღს ასევე განსაზღვრავს საკოორდინაციო ჯგუფი. შეხვედრები როგორც წესი ტარდება შესაბამისი რაიონის გამგეობის შენობაში ან სხვა მოსახერხებელ ადგილს. შეხვედრის ხანგრძლივობა დამოკიდებულია ყოველ კონკრეტულ სიტუაციაზე, დამსწრეთა რაოდენობაზე, აზრთა სხვადასხვაობაზე, თუმცა სასურველია არ აღემატებოდეს 3-4 საათს.

შეხვედრების მოდერაციას ახორციელებს საკოორდინაციო ჯგუფის წარმომადგენელი ან მოწვეული სპეციალისტი. შეხვედრაზე გამოთქმული მოსაზრებების დასაფიქსირებლად გამოიყენება სიტუაციის შესაბამისი ყველაზე ეფექტური ინსტრუმენტი (შეხვედრის ოქმი, აუდიო-ვიდეო ჩანაწერი, ტრანსკრიპტი და ა.შ.)

საკონსულტაციო შეხვედრებამდე გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახური საკოორდინაციო ჯგუფთან ერთად ამზადებს პროექტის საპრეზენტაციო ვერსიას, მარტივი და მაქსიმალურად ვიზუალიზებული ფორმით. პრეზენტაცია უნდა მოიცავდეს წარსადგენი პროექტის არსს და მიზანს და პროექტის ძირითად მახასიათებლებს.

შეხვედრის განრიგი

შეხვედრა შედგება შემდეგი ნაწილებისგან:

- პროექტის პრეზენტაცია;
- დამაზუსტებელი კითხვა-პასუხი;
- დისკუსია - საზოგადოების წარმომადგენელთა მიერ გამოთქმული სურვილები, შენიშვნები და არგუმენტირებული შეთავაზებები
- შეხვედრის შეჯამება.

➤ კონსულტაციები არაურბანულ ზონაში

არაურბანულ ზონაში კონსულტაციები ტარდება ანკეტური გამოკითხვის და საჯარო შეხვედრების ფორმით - რეკომენდებულია მინიმუმ ორი შეხვედრის გზით, რომელთაგან მინიმუმ ერთი არის შემაჯამებელი შეხვედრა ფართო აუდიტორიასთან კონფერენციის ფორმატით. კონფერენცია ღიაა ყველა დაინტერესებული მხარისათვის. კონფერენციის გამართვის ადგილს და თარიღს ასევე განსაზღვრავს საკოორდინაციო ჯგუფი. კონფერენცია, როგორც წესი ტარდება, მერიის შენობაში ან სხვა მოსახერხებელ ადგილს. შეხვედრის ხანგრძლივობა დამოკიდებულია ყოველ კონკრეტულ სიტუაციაზე, დამსწრეთა რაოდენობაზე, აზრთა სხვადასხვაობაზე, თუმცა სასურველია არ აღემატებოდეს 5-6 საათს.

კონფერენციის მოდერაციას ახორციელებს საკოორდინაციო ჯგუფის წარმომადგენელი ან მოწვეული სპეციალისტი. შეხვედრაზე გამოთქმული მოსაზრებების დასაფიქსირებლად გამოიყენება სიტუაციის შესაბამისი ყველაზე ეფექტური ინსტრუმენტი (შეხვედრის ოქმი, აუდიო-ვიდეო ჩანაწერი, ტრანსკრიპტი და ა.შ.)

კონფერენციის დღის წესრიგი

- პროექტის თანამოხსენებები/პრეზენტაციები;
- მუშაობა ჯგუფებში - მონაწილეთა მიერ გამოთქმული სურვილები, შენიშვნები და არგუმენტირებული შეთავაზებები;
- ჯგუფების ხედვების წარმოდგენა;
- დისკუსია - ხედვების განხილვა;
- შეხვედრის შეჯამება.

➤ კონსულტაციების შემდგომი პროცესი

კონსულტაციების დასრულების შემდეგ მიღებული ინფორმაცია მუშავდება საკოორდინაციო ჯგუფის მიერ. გაზიარებული და არგუმენტირებულად უარყოფილი მოსაზრებები ვრცელდება მოსახლეობაში.

მოქალაქეთა მიერ შემოთავაზებული განსაკუთრებით საინტერესო იდეების პოპულარიზაციის მიზნით შეიძლება გამოყენებულ იქნეს ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ორგანოების საინფორმაციო საშუალებები და ელექტრონული რესურსები (მაგ. საიტი "შენი იდეა ქალაქის მერს").

IX. კონსულტაციების შესახებ დაინტერესებული მხარეების ინფორმირება

პროექტის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ამოცანას წარმოადგენს მდგრადი დისკუსიის/კოორდინაციის პლატფორმის - **სამოქალაქო მონაწილეობის სამუშაო ჯგუფის** (შემდგომში „საკოორდინაციო ჯგუფი“ ან „ჯგუფი“) საქმიანობის შესახებ დაინტერესებული მხარეების ინფორმირება და ჯგუფის საქმიანობაში ჩართვა. კერძოდ, მნიშვნელოვანია, რომ დაინტერესებულ მხარეებთან კომუნიკაციამ და გამოყენებულმა საშუალებებმა უზრუნველყონ არა მხოლოდ საკოორდინაციო ჯგუფის როლისა და ფუნქციების, შემადგენლობის ფორმირების, გადაწყვეტილების მიღების პროცედურების, ინიციატივების განხილვისა და გადაწყვეტილებების შესახებ საზოგადოების ინფორმირება, არამედ ხელი შეუწყონ საზოგადოების დაინტერესებული მხარეების უშუალოდ ჩართვას ჯგუფის საქმიანობაში, მოცემული ინიციატივის (დაგეგმვისა და განხორციელების) ყველა ეტაპზე. საკოორდინაციო ჯგუფს კონსულტაციების პროცესში, საკომუნიკაციო/პიარ კამპანია გულისხმობს, პარკის/სკვერის კონცეფციის ირგვლივ, მუნიციპალიტეტთან შეჯერებული ხედვების დაინტერესებულ მხარეთა ინფორმირებას (ინფორმაციის გავრცელება) და დაინტერესებული მხარეებისგან მათი ხედვის გაზიარება/გათვალისწინებას (ინფორმაციის ამოღება).

ძირითადი საკომუნიკაციო და პიარ საშუალებების უზრუნველყოფა მნიშვნელოვანია მოხდეს მუნიციპალიტეტის პროექტის დაწყებამდე 2 თვით ადრე (60 - 62 დღე), ხოლო მათი აქტიური გამოყენება პროექტის დაწყებამდე 1 თვით ადრე (30-31 დღე).

კომუნიკაციის საშუალებები:

კონცეფცია იყენებს კომუნიკაციისა და საზოგადოებასთან ურთიერთობის საუკეთესო პრაქტიკის საშუალებებს, კერძოდ:

- თბილისის მერიის გარემოს დაცვის საქალაქო სამსახურის ოფიციალურ ფეისბუქ გვერდზე, დაინტერესებული მხარეები მიიღებენ ინფორმაციას საკოორდინაციო ჯგუფის როლისა და საქმიანობის შესახებ და მიეცემათ

საშუალება ჩაერთონ მუნიციპალიტეტის პროექტების განხორციელებაში (ჩამოსატვირთი სააპლიკაციო ფორმა და კითხვარი);

- დაინტერესებულ მხარეებთან კონსულტაციებსა და სპეციალურ ღონისძიებებს (მიკრო-სეგმენტური და ფართო შეხვედრები, კონფერენცია-სემინარი, პრეზენტაცია, ჯგუფში გაწევრიანების სააპლიკაციო ფორმა და პარკის/სკვერის კონცეფციის ირგვლივ იდეების გენერირების კითხვარი და სხვა); ურბანული და არა-ურბანული პროექტების სპეციფიკის გათვალისწინებით, **არაურბანული პროექტის (ვარიანტი 1)** შემთხვევაში, ნაგულისხმებია მინიმუმ 1 შეხვედრა საზოგადოებრივ ორგანიზაციებთან, ბიზნესის წარმომადგენლებთან, აკადემიასთან, (ერთად, ან ჯგუფებად), ხოლო **ურბანული პროექტის (ვარიანტი 2)** შემთხვევაში, ზემოხსენებულ სეგმენტებთან ერთად, რეკომენდებულია მინიმუმ 2 შეხვედრის გამართვა მოსახლეობასთან, მოცემული გამგეობისა და საბინაო ამხანაგობების დახმარებით;
- საკონტაქტო ინფორმაციის შეგროვება და სადისტრიბუციო (სეგმენტური) ბაზის შექმნა. ამავე ეტაპზე (შეხვედრების მოსაწყობად და შეხვედრებზე) გროვდება სეგმენტურად დანაწევრებული დაინტერესებული მხარეების მონაცემების (სახელი, გვარი, ტელეფონის ნომერი, ელექტრონული მისმართი) შეგროვება და მონაცემთა ბაზების შექმნა;
- საინფორმაციო ფურცელის გავრცელება სეგმენტურ შეხვედრებზე, რომელიც მოიცავს ინფორმაციას საკოორდინაციო ჯგუფის "სიკეთეების" შესახებ და მოუწოდებს მოქალაქეებს ჩაერთონ ჯგუფის საქმიანობაში;
- ერთჯერადად, საკოორდინაციო ჯგუფის შესახებ 2 სოციალური რგოლის მომზადება: ა) როლი, ფუნქცია, მექანიზმი და ფორმირების წესი, ასევე მოწოდება გაწევრიანდნენ ჯგუფში და ბ) პარკის/სკვერის კონცეფციასთან დაკავშირებით იდეების შეგროვება;
- შესაძლებლობების ფარგლებში, მომზადებული სოციალური ვიდეო რგოლის გავრცელება სატელევიზიო ეთერებისა და სოციალური მედია ქსელის საშუალებით;

- პრესს რელიზის გავრცელება მერიის საშუალებებით;
- შესაძლებლობების ფარგლებში, საკოორდინაციო ჯგუფის წევრების მონაწილეობა სატელევიზიო და რადიო გადაცემებში;
- ქალაქის მერის მიერ ინფორმაციის გავრცელება - მოწოდება საკოორდინაციო ჯგუფში გაწევრიანებასთან დაკავშირებით;

საკოორდინაციო ჯგუფის შექმნის შესახებ დაინტერესებული მხარეების ინფორმირება მნიშვნელოვანია, რათა მოხდეს დაინტერესებული მხარეების მოზიდვა - გააქტიურება გაწევრიანდნენ ჯგუფის შემადგენლობაში. ამ მიზნით, საკოორდინაციო ჯგუფის როგორც როლის, საქმიანობისა და ფორმირების წესის შესახებ ინფორმაცია მნიშვნელოვანია ხელმისაწვდომი იყოს ყველა დაინტერესებული მხარისთვის, შერჩეული სეგმენტების გათვალისწინებით.

საკოორდინაციო ჯგუფის ფორმირების დასრულებასთან ერთად, მნიშვნელოვანია, რომ ჯგუფის ფორმირების (წევრების ვინაობის ჩათვლით), ასევე კონსულტაციების შესახებ ინფორმაცია ხელმისაწვდომი გახდეს დაინტერესებული მხარეების ყველა სეგმენტისთვის. საკოორდინაციო ჯგუფის ფორმირების (წევრების ვინაობის ჩათვლით) ინფორმაცია ვრცელდება უკვე არსებული საკომუნიკაციო/პიარ საშუალებებიდან, ერთ-ერთით მაინც.